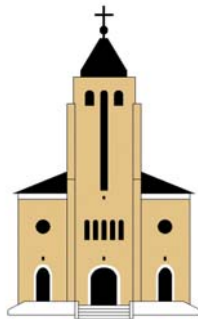

MUSTÁRMAG

Budapest-Pestszentlőrinc-Szemeretelepi Szent István Király Plébánia

ALAPÍTVÁ: 1992 • 2010/5. SZÁM • AUGUSZTUS 20.

SZÜLETÉSNAPO

Mostanában sokat dúdolgatok egy gyerekdalt, aminek igazából csak a refrénjét tudom. Így szól: „Ma van a születnapom – remek a hangulatom...” A születésnap, különösen a gyerekek számára, nagyon izgalmas, örömteli esemény. Csillogó szemekkel nézik a tortát, izgatottan bontják az ajándékokat. A szülők fényképeznek, és kicsit elgondolkoznak azon, hogy ismét eltelt egy év. Nézegetik a gyereket, hogy már milyen nagy...

A születésnap az élet ünnepe. A hála ideje. Akár gondolunk rá, akár nem azért ünnepeljük, mert 5, 6, 18 vagy éppen 80 évvel ezelőtt csodálatos dolog történt. Ember született a világra. Valaki, aki megismételhetetlen, egyedi, akinek neve van és élettörténete. Valaki, akivel Isten megajándékozta a világot...

A templomnak is van születésnapja, van története. Örömteli és fájdalmas események egyaránt élnek emlékezetünkben. Most, a templom születésnapján hállával gondolhatunk az elmúlt évekre, közösségünkre. Hállával azokra, akik az 1930-as években sok imádsággal, munkával segédkeztek a templom születésében. Azóta sok ember nevelődhetett, imádkozhatott e felszentelt falak között. Isten megajándékozott minket az élettel, sokaknak erősödött meg a hite, éledt újra a reménye...

Magyarországnak is van születésnapja, van történelme. Örömteli és fájdalmas idők egyaránt voltak népünk múltjában. Sok ember, sok imával és sok munkával segített országunk születésekor és később, évszázadokon keresztül. Hállával gondolunk első szent királyunkra, akinek fontos volt, hogy népünknek földje, országa legyen. Hállával gondolunk őseinkre akik szépnek, élhetőnek, otthonosnak akarták hazánkat. Megköszönjük az Úrnak, hogy van hazánk. Mi keresztények az élet oldalára állunk. Hisszük, hogy templomainkból, hitünkéből, elkötelezett keresztény éltünkéből áldás fakad, amitől növekszik és szépül országunk.

„Isten áldd meg a magyart!”

C. Zs.

A BÚCSÚ

Gyerekkorom szinte minden év augusztus 20-át nagyszüleimnél, egy dunántúli kis faluban töltöttem. Ekkor volt ugyanis búcsú a faluban. Visszajöttek a távolra szakadt falubeliek, sokan – még, ha az év más napjain nem is – részt vettek az ünnepi szentmisén, rokonaiknál ebédeltek, délután végigsétáltak a falun, ki a „búcsúba”, ahol a körhinta és a vurstlihangulat mellett beszélgetésre is maradt alkalom. Évről évre ünnepeljünk templomunk búcsúját. Gyakorta használjuk azt a kifejezést, hogy búcsújáróhely. Tudjuk, hogy ezeken a zárandokhelyeken különösen jól esik a lelkünknek az imádság. De azt is megtapasztalhatjuk, hogy a kívülállóknak – akár még protestáns testvéreink is – furcsán tekintenek rájuk e szó hallatán, idegen nekik a kifejezés, talán az egyetlen fogalom, amihez kötni tudják, a búcsúcédulák középkori világa. Vajon pontosan tudjuk-e, mit is jelent ez a fogalom?

A búcsú (latinul *indulgentia*) a már föloldozást nyert bűnökért járó büntetés elengedését jelenti. Téves tehát az az elképzelés, miszerint elegendő részt venni adott szertartásokon, esetleg bizonyos imákat elmondani, és máris bocsánatot nyernek a bűneink. A bűnbocsánat csak a bűnbánat szentségében (vagyis a gyónásban) nyerhető el.

A búcsú fogalmának tisztázásához szét kell választani a bűnbocsánat és a büntetés fogalmát. A bűnbánat szentségében a föloldozás elegendő a bűnök bocsánatára, ez azonban nem szünteti meg automatikusan a bűnökért való büntetést. Az egyház már az apostoli idők óta megkülönböztette ugyanis a keresztségben elnyert megigazolást, a bűnbánat szentségében elnyert bűnbocsánattól. Az utóbbiban szükség volt vezeklésre és elégtételre, bár tudták, hogy az emberi teljesítményt is Krisztus kegyelme hordozza.

Mivel az egyház korai időszakától kezdve nagyra értékelte az alamizsnát, a búcsúk elnyeréséhez mint jöttet az alamizsna adása is szóba jöhetett. Sajnos a középkorban ezzel kapcsolatban visszaélések is mutatkoztak, sokak számára úgy tűnt, s ez gyakorta így is volt, mintha az egyház pénzért osztogatná kincseit. Ezért válhatott a búcsúk kérdése a reformáció számára fontos kérdéssé.

A 20. században VI. Pál pápa foglalkozott behatóbban a búcsúk kérdésével. Mára egyértelmű meggyőződéssé vált, hogy a búcsú lényegét az egyház különleges imájában kell keresni, amelyet tagjai kiengesztelődéséért végez, s amelyet a búcsú engedélyezésénél ünnepélyes módon és különleges hatásfokkal ajánl föl egy-egy tagjáért. Az egyház imájában Krisztus érdemeire hivatkozik, amikor könyörgését Isten elé viszi. A búcsú tehát nem pótléka és helyettesítése a megtérésnek vagy a büntetésnek, hanem a teljes megtérés és megigazulás segítése.

A búcsú elnyerésének feltétele a kegyelem állapota (vagyis a szentgyónás elvégzése), az előírt jótettek megtétele, és a vágy a búcsú elnyerésére. Bármely hívő (aki a fenti szempontoknak megfelel) nyerhet búcsút, és fordíthatja azt a saját maga javára, de fel is ajánlhatja könyörgésként az elhunytak javára is.

A templomi búcsú a templomok patrónusához kötődik. Minden felszentelt templom kap egy címet, ez az ún. *titulus ecclesiae*, a mi templomunk esetében ez Szent István. Az adott szentnek az ünnepe a templom búcsúja, esetünkben tehát ez augusztus 20-a, hiszen ezen a napon ünnepli egyházunk első szent királyunkat. A templomok patrónusának ünnepén búcsú nyerhető.

Forrásmű: lexikon.katolikus.hu

N. Gy.

SZEPTEMBER

Szeptember hagyományos magyar neve Szent Mihály hava.

A hónap jeles ünnepe *Kisboldogasszony* napja. Szűz Máriának a magyar nyelvben sok neve van: Szűzanya, Patrónánk, égi Édesanyánk, Isten Anyja, Madonna, Napbaöltözött Asszony, Szeplőtelen, s főként ő a Kisboldogasszony és a Nagyboldogasszony. E két név az újszülött kicsinységére és a mennybe fölvetett Mária nagyságára utal. Kisboldogasszony napja Mária születésének ünnepe, a szeplőtelen fogantatás napja (december 8-a) után kilenc hónappal.

A jeruzsálemi hagyomány szerint Mária születésének helye a Bethesda-fürdő mellett volt. Ide építettek egy Szent Anna tiszteletére szentelt templomot. Az V. századtól itt már megemlékeztek Mária születésnapjáról. A szír, római, bizánci egyházak a VII. században már szintén ünnepelnek ezen a napon.

Magyarországon a Kisboldogasszony-kultusz a reformáció és a török hódoltság miatt csak a barokk korban tudott kibontakozni, de akkor rendkívül gazdagon.

Az ünnep szokásai közé tartozik hajnalban a napfelkeltét a szabadban várni, ezzel is csatlakozni az angyalokhoz, akik Mária születésén örvendeznek a mennyben. Tápén még a 30-as években is sok asszony kiment a Tisza partjára „napköltét várni”, közben mondták az olvasót és az Úrangyala-koszorút (Mária tizenkét csillagú koronája tiszteletére végzett 12 Úrangyala). Úgy tartották, hogy akinek „érdeme van rá” az a fölkelő napban megláthatja Máriát, a Napbaöltözött Asszonyt. Ugyanez a szokás él máig Csíksomlyón a pünkösdi napfölkelté-várásban.

Balaton vidéki és göcseji szokás, hogy a vetőmagot Kisboldogasszony napjára virradó éjszakára kiteszik a harmatra, hogy az Úristen szentelése fogja meg. Napköltekor be is viszik.

A nép nyelvén a két nagy Mária-ünnep (augusztus 15. és szeptember 8.) közötti napok neve: kétasszonynap, az időszak neve a kétasszonyköze.

K. E.

Forrásmű: Szentek élete, SZIT, Budapest 2009.

ÜNNEPEINK, ÉVFORDULÓINK

A Mustármag legutóbb pünkösdre jelent meg. Azóta rengeteg közösségi esemény zajlott templomunkban. Mindegyikről részletesen beszámolni szinte lehetetlen lenne, ezért csak röviden áttekintjük, mi minden történt közösségünkben.

PÜNKÖSD – ELSŐÁLDOZÁS

Ebben az évben a Szentlélek ünnepén lettek elsőáldozók azok a gyerekek, akik erre az előző évek során a hittanórákon felkészültek. 17 gyermek vette először magához az Oltáriszentséget ezen a szentmisén. A liturgiát még szebbé tette, hogy a gyerekek és szüleik is énekekkel készültek erre az alkalomra. Különösen jó volt látni, hogy a gyerekek szülei is annyira fontosnak érezték ezt a vasárnapot, hogy szabad idejüket feláldozva próbálták a közös éneklésre.

ÚRNAPJA

Ahogy minden évben, az idén is már kora reggel nagy volt a sürgés-forgás. Oltárok készültek a templom körül. Hoztuk a virágokat, a terítőket, ki-ki igyekezett széppé varázsolni a rábízott szegletet. Sőt még arra is maradt erő, kedv és főleg virág, hogy segítsünk egymásnak. Az egyik oltárt az idén a plébániaközösség gyerekeinek rajzai díszítették. Többen is felfigyeltek a hirdetésben elhangzó felhívásra, hogy lehet gyerekrajzokat hozni. Az oltár olyan szép lett, hogy bízhatunk abban, hogy jövőre még több kishittanos rajzai felkerülhetnek a falra.

A 100 ÉVES KISS JÓZSI BÁCSI KÖSZÖNTÉSE

2010. május 30.

Azt hiszem, nem tévedek, ha azt mondom, ilyen szentmise még nem volt a

Szemeretelepen. Soha nem köszöntöttünk még 100 éves testvért.

Kiss Józsi bácsinak ezt megadta a Teremtő: szentmisében, a plébánia közösségével együtt ünnepelhetette meg 100. születésnapján május 30-án.

Józsi bácsi nemcsak egyszerű hívőként volt jelent az egyházközségben, hanem évtizedeken keresztül ő volt a plébániai képviselő-testület elnöke. Köszöntő szavaink, az énekkar közreműködése mind-mind szerény ajándék, amivel köszönetünket és jókívánságainkat fejeztük ki a plébánia és a család közösségében ünneplő testvérünknek.

ZSOLT ATYA SZENTELÉSÉNEK 10. ÉVFORDULÓJA

2010. június 13.

Alig telt el két hét, és újra ünnepelhattunk a vasárnapi szentmisén: nagy titkolózás és

meglepetés-hangulat uralta a plébánia környékét. Égtek a telefonvonalak, hiszen soha nem éreztük úgy, hogy elkészültünk volna, ráadásul ötlet ötletet szült a közös gondolkodásban.

Június 13-án Zsolt atya pappá szentelésének 10. évfordulóját ünnepeltük. Hálaadásnak szántuk ezt az ünnepet, egy nagy közös Köszönömnek. Végül talán elmondhatjuk: sikerült a meglepetés és sikerült emlékezetes szép ünnepet varázsolnunk templomunk falai közé. Nem voltak hát hiába a titokban tartott próbák, a testvéri közösségben való munkálkodás ereje érezhető volt az ünnepen. És jó volt az ünnepi

szentmiséhez illő emelkedett légkör után a felszabadult hangulat a templomkertben sok-sok nevetéssel, beszélgetéssel és a sok finomsággal.

És persze említsük meg, hogy ezen a napon volt a NAMI-bazár is, ahol a gyerekek beválthatták a megfektésekért járó jutalompontjaikat.

Ne feledkezzünk meg azokról a testvérekről sem, akik, amíg mi ünnepeltünk, a nagy hőség ellenére maratonváltó versenyen képviselték plébániánkat.

(Azt hiszem, ez egy igen eseménydús vasárnap volt ☺)

PÜNKÖSDI BÁL SZEMERÉN

Hagyományainkhoz híven ez a tavasz sem múlhatott el ifjúsági bál nélkül, amit idén pünkösdkor rendeztünk meg a Don Bosco Ifjúsági Házban. A szervezésbe most először kapcsolódtak be komolyabban templomunk középiskolásai, akiknek ezúton is köszönjük a komoly munkát és a színvonalas végeredményt: ezt az emlékezetes estet.

Az egyházi ünnephez kapcsolódóan megkértük a résztvevőket, hogy mindenki valamilyen piros ruhadarabban jelenjen meg. E követelménynek mindenki igyekezett maximálisan eleget tenni. A csodálatos ruhaköltemények, vörösben pompázó nyakkendők és egyéb kiegészítők mellett ki kell emelni Kelemen Imi atya szellemes megoldását, aki egy „PIROS” feliratú kitzűt viselt büszkén a mellkasán ☺.

Az este szokás szerint köszöntővel és ismerkedős játékkal kezdődött, melyben a kő-papír-olló tudásunkat és szerencsénket felhasználva tudtuk az evolúció lépcsőin előre haladva megtenni a rögzös utat az amőba léttől a szentté válásig. A táncos mulatság 8 óra körül vette kezdetét. Márton Tomi – akit köszönet illet a lemezlovasi teendők el-

látásáért – beavatott minket a bécsi keringő rejtelmeibe, mely során az ügyesebbek a félfordulattal előrehaladást is elsajátíthatták. A tánctanítás után folytatódott a sztentder, latin és közösségi táncok forgataga, míg nem egy erőteljes férfiorgánium felhangzása tudatta a bálozókkal, hogy itt valami – remélhetőleg – különleges dolog fog történni. Paál Gergely rendező – és azóta már szeminarista – úr utasítására kaptunk egy-egy kártyát rajta egy állatnévvel. Mindenkinek volt egy párja, akit úgy találtunk meg, hogy az állat hangját kiáltottuk. Miután megtörtént a párba állítás, a társaság egyik része az

ifjúsági ház bejárata előtt összekapaszkodott egy bárka falát szimbolizálva, a másik fele pedig megvadult állatsordaként próbálta azt szétfeszíteni. Elég nehéz volt Noé bárkájában rendet tenni. Eközben az atyák egy igazi galambot bocsátottak szabadon, ezzel is utalva Noé történetére és a Szentlélekre. A galamb azonban úgy látszik nem lelkesedett annyira a szabadságért, hiszen a helyett, hogy elrepült volna, felszállt a háztetőre és ott gubbasztott egész éjszaka.

A galambreptetés után visszaállt minden a megszokott kerékvágásba. A táncokat és a tombolázást végül egy énekes produkció szakította meg. Blanka gitáros performanszával köszöntötte a szülinapos Magyarkuti Sárít, aki nemcsak egy tor-

tával lett gazdagabb, hanem a tiszteletére még limbóversenyt is rendeztünk, amelyet a „Dávidok” hősieles küzdelme jellemzett a végső győzelemért. Éjfélkor most sem maradhatott el a gyertyafényes keringő, mely után még egy-két órán keresztül folytatódhatott a tánckavalkád. A sok előre megszervezett attrakció mellett a főplébes fiúk rögtönzött táncos bemutatója is nagy sikert aratott a bálozók (nemcsak a lányok 😊) körében.

Természetesen most sem maradhatott el a bálók állandó része, a záróra és a pakolás sem, bár ezért a programpontért nem igazán lelkesedett a társaság. Sebaj, folytatás ősszel...

F. Z.

VISSZATEKINTŐ

TOCSOGÓS TAVASZI TÚRA A MÁTRÁBAN

Úgy látszik az idei nyár az esőről szól. Rengeteg eső zúdult alá az égi csatornákból május második felében, már-már veszélybe került a Tarjánka-szurdokba tervezett túránk. De azért nem adtuk fel!

Szokás szerint a templom előtt gyüleztünk, innen indultunk három kocsival a Mátra lábához. Gyöngyös után egy kis faluban, Domoszlón hagytuk el járműveinket, és folytattuk utunkat gyalog. Gyönyörű napsütés volt. Ennek ellenére, ahogy beértünk az erdőbe, agyagos sárban csúszkálva haladtunk előre. Egy patakocska mellett vezetett utunk, ami jó méter szélesre duzzadt, és vadul hömpölygött

benne a víz. Át kellett kelni rajta, de ez nem volt könnyű feladat. Nagyobb köveket dobáltunk egymásra a mederben, így tudtunk csak átjutni a túlpartra. Mint később kiderült, a szurdokban is ugyanez a patak csobogott, és még számtalanszor keltünk át rajta, hol száraz, hol kevésbé száraz lábakkal, köveken ugrálva vagy hatalmas kidőlt fákon át mászva. Akadt, akinek nem volt szerencséje, és miután megcsúszott egy kövön, placcs, elterült a hideg vízben. Utunk során találtunk egy szép tisztást. Sasok köröztek a fejünk felett, és míg gyönyörködtünk bennük, megtudtuk hogy a szurdok és környéke fokozottan termé-

szetvédelmi terület. Ez a meghitt gyönyörű táj rabul ejtette szívünket-lelkünket, ezért Zsolt atya gyorsan kiosztotta a zsolozsmás könyveket. Egy nagy kört alkottunk, és zsolozsmáztunk.

Utunk a továbbiakban igen változatos volt. Néhol fával benőtt hegyoldal vett körül minket, néhol meg 10-15 méter magas mohával benőtt sziklák, melyekről fagyókerek és kúszó növények lógtak alá. Mindenhol csöpögött a víz, ami néhol kisebb vízeséssé duzzadt. A mederben hordalékkövek, hatalmas leszakadt sziklák, és kidőlt fák nehezítették vagy könnyítették az utunkat. Ahol nem tudtunk tovább haladni, ott ki kellett mászni a szurdokból, fel a meredek emelkedőn, fába vagy a gyökereikbe kapaszkodva, négykézláb az agyagos sárban csúszkálva. Egy helyütt a társaság háromfele szakadt. Voltak, akik a szurdok tetején próbáltak szerencsét, mint utóbb kiderült nekik lett igazuk, de akadtak, akik visszaereszkedtek a patakmederbe, és ott mentek tovább míg lehetett, de vesztükre vissza kellett fordulniuk. A legelszántabbak csak akkor adták fel, mikor már mellig érő vízben haladtak, de ekkor elzárta útjukat egy vízesés.

A patak forrásánál található egy erdész-

házban megpihentünk. Megebédeltünk, és bevártuk eltévedt társainkat is. Mivel a sok víz miatt sokkal nehezebb volt túránk első szakasza, komoly idővesztésbe kerültünk, ezért módosítani kellett a további útvonalat.

Egy erdészek által használt földúton haladtunk tovább. Itt már nem voltak akadályok, meredek emelkedők, ezért jó ütemben haladtunk. Gyorsan elértünk egy hármas kereszteződéshez, ahol elindultunk vissza Domoszló irányába. Utunk hátralevő része már könnyűnek ígérkezett, de még messze voltunk az „alaptábortól”. Számatalan jól megduzzadt patakocska, erecske szabdalta a turistautat. Némelyiket átugrottuk, de akadt olyan is, amelyiken át kellett gázolni. Térdig vizesek és sárosak lettünk. Bakancsaink hangosan cuppogtak. Mire visszaértünk a kocsikhoz, teljeses elfáradtunk. Lehámoztuk magunkról vizes gúnyáinkat, bakancsainkat, és szétázott lábainkat, lábujjainkat szárítottattuk.

Emlékezetes nap volt mindenki számára, de nem bántuk meg, hogy ennyi eső után vágtunk neki Tarjánka-szurdokbeli túránknak. Jó volt látni a természetet kicsit másképp. A Jóisten pedig ott őrködött felettünk.

K. H. & S. Gy.

NYÁRI TÁBOROK

NAPKÖZIS TÁBOR

*Don Bosco Ifjúsági Ház,
2010. június 16–25.*

Ha vége a tanévnek, akkor immár hagyományosan indul a napközis tábor. A Don Bosco Közösségi Ház mint főhadiszállás üzemel, itt gyűlünk össze reggelente, és indítjuk a napot egy imás-éneklős együtt-léttel, és innen indulnak haza a gyerekek, ide menekülünk az eső elől, és itt pihenjük ki a fáradalmakat az ebéd után – külön köszönet Ibolyának, aki évek óta gondoskodik rólunk!

Összességében mégsem töltünk itt különösebben sok időt, hiszen minden nap más-más programokkal tesszük változatosabbá a vakációzó gyerekek hétköznapjait. Vannak várva várt visszatérő elemei a táboroknak, ilyen például a Kispesti Uszodában töltött néhány óra. Az idén a tábor második hetében az uszói programot kicsit „megvadtítottuk”, ugyanis triatlon napot tartottunk a soha le nem fárasztható gyerekeinknek: ezen a napon ugyanis kerékpárral tettük meg az utat a Kispesti Uszodáig. Már önmagában az a tény, hogy reggel tényleg mindenki kerékpáron vagy kerékpárral (pl. a kocsitetején, csomagtartójában) érkezett, igen biztatónak tűnt, majd eltekintve egy-két eltévedéstől sikeresen megérkeztünk a fürdőbe. Hazafelé viszont (ez az út már sokkal zökkenőmentesebb volt, mint a reggeli) rövid ideig megálltunk a Gerely utcai sportpályán, hogy a triatlon 3. számát is

teljesítsék a pályázók. Korosztály és nemek szerinti bontásban futottak a táborozóink. Igen-igen elégedettek voltunk a csemetékkel...

Természetesen volt kirándulás is: az első héten Esztergomba mentünk, a másodikikon pedig a Gödöllői-dombságban túráztunk, jó kis kört mentünk Gödöllőről Isaszegre, ahol még egy fagyira is futotta az időnkből, kedvünkől és a pénztárcánkból. Ezen a túrán még métáznunk is sikerült (az idei napközis tábor kicsit esősebb volt, mint az eddigiek, és már-már azt hittük, hogy az idén le kell mondanunk az egyik kedvenc játékunkról).

Ugyancsak szépre sikerült az Árpád-házi szentek nyomában Budapesten címet viselő napunk. A Sziklakápolna és a Bazilika után alig vártuk, hogy Szent Margit sírjának megtekintése után kicsit lehuppanjunk a Margitszigeten. Ez azonban elmaradt, mert a sziget nagyrésze (többek közt a zárdához ill. a sírhoz sem) nem lehetett odamenni. A nagy esőzések ugyanis kimosták a földet a hatalmas fák gyökerei közül, és veszélyes lett volna a szigeten való bókllászás. Talán nem is olyan nagy baj, mert épp zuhogni kezdett az eső: hallgattuk a szökőkút vizének csobogását, ill. esőkabátjainkon ill. ernyőinken (már akinek volt) pedig az esőcseppek kopogását. Azért az Égiek ekkor is ránk mosolyogtak: igazán akkor szakadt az eső, amikor mi a vonatban ültünk, és mire Szemerén leszálltunk már csak az óriásposcolyák árulkodtak a hatalmas nyári felhőszakadásról. Ibolyát persze „megréfáltuk”

kicsit, ugyanis az éhes szájak több mint egy órával előbb lepték el a plébániát az előre beharangozottnál (azért hála a mobiltelefonnak már előre fel tudtuk készíteni a várható eseményekre).

Valahogy így teltek a napjaink. Nem tudom, hogy érezhető-e a rövid(?) beszámolómból, hogy nekünk, felnőtteknek is kedvesek ezek a napok. Szívesen töltünk időt a gyerekekkel, mosolygunk rajtuk, nevelgetjük őket, cizellálgatjuk az agyukat, s talán nincs mindez hiába...

N. Gy.

KÖZÉPISKOLÁS TÁBOR

„Mert egy szó kiált a pusztákon át!”

Már a hétfői indulás sem ment simán, mivel 20 percet álltunk fölöslegesen a vonaton két megálló között. Míg végül aztán mégis megérkeztünk Csobánkára. A szervezők és

a már megérkezettek köszöntöttek minket a tábor mottójául választott dalt énekelve. Nyakláncokat kaptunk, kagylós medállal, ez még most is a nyakamban lóg, csak közben kiegészült egy tized rózsafüzérrel, amit szintén ezen a héten kaptam.

Csoportokra osztottak minket, én az 1-es csoportba kerültem. Gabival, Tomival, Móciival, Kingával, Benivel, Klerivel, Lacival és Boda Gabival együtt. Jó kis csapat lettünk a hét végére. Már este is jó volt a hangulat, mivel táborút mellett köszöntöttük fel Zolit, az Alma együttes szülinapos dalára. Egy élmény volt! (:

A kedd hatalmas túrát, fáradságot, de csodás emlékeket hozott. Hatalmas túra után érkeztünk meg táborhelyünkre, ahol sátorban, vagy a bátrabbak a szabad ég alatt is aludhattak (köztük én is). Este táborútnél sütögettünk. Nagyon jó volt kint aludni, bár reggel minden harmatos volt. Szerdán hazaséta, mise, fagyizás, este pedig divatbemutató (krepp-papírból) várt minket. Sajnos itt nem lettünk helyezettek, de a sportot minden nap mi nyertük, aminek szombaton 3 tábla csoki lett az eredménye. Csütörtökön a táborban maradtunk (asszemXD), de program mindig volt. Pénteken ismét túra, este színes est volt. A színes est azt jelentette, hogy előadást kellett készíteni „Csobánka Híradó” címmel. Minden csapat előadását felvettük, így majd jó lesz visszanezni a DVD-n, ami a táborról készül. Ezt követően táborút mellett táncolás következett. Magyar néptáncok, majd country következett. Nagyon jó volt kint, a tűz mellett táncolni. Utolsó este

lévén, sokáig fent voltunk, és páran kint is aludtunk. A szombat csomagolással és búcsúzkodással telt. Nagyon rossz volt elköszönni új barátainktól úgy, hogy tudjuk, legközelebb csak az őszi bálón találkozunk majd mindannyian.

Csodálatos lelkületű, szeretetben töltött hét volt. Biztos, hogy jövőre is megyek. Elvárásolt az az összetartás, ami kialakult közöttünk. S igaz, hogy más-más plébániákról jöttünk, mégis igazi, nagy család lettünk. Nagyon tetszett!

A végére egy ének refrénjét írnám, amit a táborban énekeltünk és nagyon megfogott:

*Induljatok, lángoljatok!
Mert a világnak örömhír kell
Élő hitetek lesz a fényetek az éjben
Tanúim lesztek!*

H. N.

I. PLÉBÁNIAI TÁBOR

*Nemesnádudvar,
2010. július 15–18.*

Kisgyerekekkel az utazás, a nyaralás többnyire egy igen fárasztó kaland, valami ilyesmire számítottunk a nemesnádudvari táborra készülődve. Hiszen idegen helyen általában a kisebb gyerekek nem alszanak túl jól, keveset esznek (mert nem érnek rá), és sokszor még a biztos pontot – a szülőt – sem engedik ki a látóterükből, azaz úgy 3 méternél messzebbre maguktól.

Ehhez képest minden jobban alakult, mint reméltük

Ebbe a nem egészen 4 napos plébániai

táborba igen sokféle program, élmény belefért. A legkisebbek alig múltak egyévesek, és a családok mellett voltak egyedül érkező idősebb-fiatalabb résztvevők is, mégis azt hiszem, a nagy korkülönbség ellenére, mindenkinek igen színes és élményekkel teli volt a tábor.

Pár jó dologról ugyan lemaradtunk – ez a kisgyerekes lét velejárója –, így: nem bicikliztünk, nem kenutztunk, lekéstük az első misét, és gyereket altattunk egy Duna-parti mise helyett – de a legtöbb dologban mi is részt vehettünk: volt reggeli torna, métázás, fürdés a Duna-menti főcsatornában, úszás és vízi mókák a Sugovicában, közös étkezések – a vaddisznó pörköltet külön is meg kell említenem férjuram kérésére – pincelátogatás borkóstolóval, esti tábor-tűzek (élménybeszámolókkal, énekléssel, vicces történet-gyártással, beszélgetéssel, esti imával).

Ami talán még szebbé tette ezeket az együtt töltött napokat, az a figyelem volt. A végtelenül kedves és figyelmes háziak

és a szervezők sokszor még a gondolatainkat is kitalálták és teljesítették. Velem szó szerint ez történt. Miután az egyévesünknek kaptunk etetőszéket és kiskádat már telhetetlennek éreztem volna magam, ha megkérdem, hogy nincs-e véletlenül egy

„Ha minden ember csak egyetlen másikat boldogítana, paradicsomkert lenne a föld.” Ezt a Dosztojevszkij-idézetet választotta Zsolt atya a nyári táborunk mottójául, azt hiszem valamit sikerült ebből átéreznünk Nemesnádudvaron.

Sz. K.

használaton kívüli ventilátor is, ugyanis a szobánkban még éjjel is nagyon meleg volt – az egész napos hőség után a levegő éjszaka sem igen akart felfrissülni. Szóval Mariann kérdezte az első reggelen, hogy hogyan aludtunk, említettem neki a meleget – tényleg vizes hajjal forgolódtak a fiúk az ágyukban –, és erre ő mindjárt felajánlotta a „dühöngőben” használt ventilátort, ami a következő délutáni és esti alvásokat nagyban megkönnyítette.

Ilyen volt az egyik vacsora is, amikor egy sportos nap után halászlével vártak minket, de gondoltak a gyerekekre is, ők mákos/diós/lekváros tésztát ehettek – legnagyobb örömeinkre!

Azt hiszem mindenkinek több ilyen élménye is volt, hogy így egymásra figyelve, egymást segítve milyen jó volt együtt lenni.

RÖVID MÉRLEG:

- 4 varázslatos nap
- Több mint 70 résztvevő
- A legfiatalabb és a legidősebb táborlakó korkülönbsége: kb. 70 év
Végül néhány érv azoknak, akiket még a fenti beszámoló nem győzött meg arról, hogy jövőre köztünk a helyük:
- Jó érzés tudni, hogy akkor is lesz forró kávé és reggeli, ha ma nem méz le segíteni a konyhába.
- Ha épp nincs kedved fürdeni, akkor is lesz kivel beszélgetni a parton.
- Biztos lehetsz benne, hogy akkor is lesz aki hazateker a bicikliddel, ha neked épp evezni van kedved.
- Résen kell lenned, mert elfogy a hámoz-nivaló krumpli, mire odaérnél a szuperpu-colóddal.

ÁLTALÁNOS ISKOLÁS TÁBOR

Mátraháza,
2010. július 26–augusztus 1.

EGY ÉLMÉNYEKBEN GAZDAG, KALANDOS HÉT A MÁTRÁBAN

Július 26-án hétfőn reggel 7 órakor a szemeretelepi vasútállomáson gyűltünk össze. A társaság nagy része vonattal és busszal jutott el a Volán állomásig, míg néhányan Márti néni és Zsolt atya kocsijában utaztak úti célunkig, Mátraházáig. Ők persze korábban érkeztek ☺, de a szobák elfoglalásával megvártak minket. A fiúk lent, háromemeletes ágyakon, míg a lányok az első szinten kisebb szobákban kaptak szállást.

Mint Zsolt atya táboráiban mindig, itt is minden nap volt szentmise, idén a táborhelyhez tartozó „Magyarok Nagyasszonya” ferences kápolnában. A ház mögött volt az Assisi Szent Ferenc Naphimnusza alapján

- Rájöhetsz, hogy nincs az a mosogatóra váró tényérmennyiség, ami egyszer el nem fogyna.
- Kiderülhet, hogy van akinek ugyanaz a foglalkozása, mint a tied, és eddig nem is tudtál róla.

- Ennyi ember közt mindig akad valaki, aki focizni, pinpongozni, szaladgálni, beszélgetni, borozgatni szeretne – talán épp veled.
- Rájöhetsz, hogy nem is olyan unalmas (bár izzasztó) dolog több mint 15 kg húst tárcsán sütögetni, ha mások is ott sürgölődnek.
- Akárhol is misézünk, mindig akad oltárnak való, na meg persze gyerekek, akik gyönyörű virágokkal díszítik alkalmi oltárunkat.
- Kiderülhet, hogy a gitáros szentmisék sem ismerik a generációs problémát.
- Újra megtapasztalhatod, hogy testvérek vagyunk, és jó együtt lenni.

N. Gy.

készült Naphimnusz Park is. Ez egy szép ösvény stációkkal, ahol a Naphimnusz egyes versszakai jelennek meg pl. Nap, Hold, Tűz, Víz, Szél. De nemcsak elmélkedésre alkal-

vebben NAGYON-NAGYON JÓ VOLT. Aki nem hiszi, járjon utána (jöjjön el jövőre)!

Köszönjük a velünk együtt táborozó ifjúnak, Erika néneinek, Gyöngyi néneinek és persze Zsolt atyának. K. A.

VÍZIBRINGÁS TÁBOR

Augusztus 10-én reggel 9 körül 11 biciklis várta mosolyogva a vonatot – természetesen csomagokkal bőven megrakodva. Zuglóiig mentünk, ott – némi segítséggel – leszenvedtük kerékpárjainkat a vonat lépcsőjénn, majd eltekertünk a Keleti-pályaudvarig. Onnan – ismét vasúti segítséggel – eljutottunk Győrbe. Innen kb. 45 km-re volt úti célunk: Dunasziget, azon belül egy kemping. Útközben többször megálltunk pihenni; egy ilyen alkalommal misézni is volt alkalmunk. Mégpedig „a természet lágy

mas ez a park, hanem, ahogyan ezt hamar felismertük, bújócska-fogócskára, és egyéb szaladgálós játékokra is.

A táborban rendszerűen működött: három csoport volt: állat, növény és gyümölcs. A csoportok minden nap más-más feladatot láttak el: konyhán dolgoztak (terítették, főztek, mosogattak), míg egy másik csoport liturgikus feladatokat végezett: ők díszítették az oltárt, olvastak fel a szentmisén, közülük kerültek ki a ministránsok is.

Persze a túrák sem maradhattak el: a második nap 12 km-es kirándulást tettünk, melyben Parádfürdőtől (Czifra istálló) Recskig gyalogoltunk. Az utolsó métereket némán, libasorban vonulva teljesítettük, hogy beleéljük magunkat az egykori munkatábor foglyainak helyzetébe.

Hogy mi mindent csináltunk? Erről inkább nem számolok be, mert erre a Muszármag összes oldala is kevés lenne. A tábor röviden összefoglalva: nagyon jó volt, bő-

TÁMOGATÁS

Ahogy ezt már a hirdetésekben is hallottuk, elkészültek a plébániai bankszámlához tartozó sárga csekkek. A plébániai támogatások (pl. egyházi adó, adományok) ezen keresztül is befizethetők. A hagyományos módon való befizetésre (sekrestye, iroda) ezentúl is lesz lehetőség.

Aki csekket kíván használni, a közlemény rovatban (csekk jobb felső sarka) feltétlenül tüntesse fel, hogy mire szánja a támogatását (pl. egyházi adó, felújítási munkák, Mustármag, egyéb adomány).

A jövőben a Mustármaghoz évente kétszer mellékelünk egy-egy sárga csekket. (Az első ebben a számban található.)

Ahogy ezt már többször is írtuk, a plébániai újságunk ingyenes, és továbbra is ingyenes marad. Egy-egy példány előállítási költsége kb. 200 Ft. Aki szeretne hozzájárulni a nyomdai költségekhez, a sárga csekken befizetett összeggel ezt megteheti. A támogatást előre is köszönjük.

ölen”, egészen pontosan szalmabálák tetején. Nagyon hangulatos volt, szép kilátással.

Szerdára egy lazább, rövidebb kenuzás volt betervezve. Kényelmes tempóban evezgettünk, többször megálltunk fürdeni.

A víz kellemesen hűvös és tiszta volt; jól esett belecsoobbanni a nagy melegben. Kb. 4-re érkeztünk vissza a kempingbe. Szépen elkészítettük a vacsoránkat, még fürödtünk egy jót, ettünk, majd eltettük magunkat holnapra.

Csütörtökön egy hosszabbat és izgalmasabbat eveztünk. Jóval több akadályt kellett kikerülnünk, de nagyon élveztük. Egy alkalommal meg is álltunk, hogy néhány „apróbb” fát arrébb tegyünk az útból, szabaddá téve azt. Aznap a kenukban miséztünk. Megálltunk a part mellett, összefogtuk a 3 csónakot, úgy tartottuk a szentmisét.

A péntek a csütörtökhöz hasonlóan telt, annyi különbséggel, hogy korábban visszaértünk a táborba, néhányan búcsút vettek kis csapatunktól, a maradék ember pedig biciklizett egy jót még délután. Este a beígért hullócsillagok helyett villámokban

gyönyörködtünk, de nekünk ez is tökéletesen megfelelt. (A beázott sátrak már nem annyira...)

Szombaton táborot bontottunk, és hazafele vettünk utunkat. A visszaút fárasztó és nagyon meleg volt, de egy kedves néni szép áldásával zárult le végleg táborunk, amire szívesen emlékezünk majd, s reméljük: jövőre megismételjük... ☺

N. E.

ÜNNEPI CSEMEGÉK

A nyár a táborok ideje. De mi történik akkor, ha a táborban ünnepelni szeretnénk? Az ünnephez még tábori körülmények között is nem csak az ünnepi hangulat (esetleg zenés ébresztő, apró figyelmességek) tartozik hozzá, hanem az ételeink is ünnepiebbek ilyenkor. Csakhogy vágyainknak gátat szabnak (szabhatnak) a körülmények... Így az idén nem mertünk sütőhasználatra vállalkozni, helyette egyszerűen elkészíthető nasikat készítettünk. Mivel sokaknak megígértem akkor, hogy leírom a recepteket, az egyszerűbb utat választom: álljon itt két egyszerűen elkészíthető édesség! (Külön előnyük, hogy olyan laktatóak, hogy nem lehet belőlük túl sokat fogyasztani ☺).

RAFFAELLÓ

Hozzávalók: 1,5 dl víz • 35 dkg cukor • 25 dkg margarin • 40 dkg tejpör • 20 dkg kókuszreszelék • 1 vaníliás cukor • hámozott mandula • kókuszreszelék

Elkészítés: 1. A vizet a cukorral olvadásig felfőzzük. • 2. Beletesszük a margarint, olvadásig kevergetjük, de nem forraljuk. • 3. Kihűtjük, majd hozzáadjuk a tejpört, a kókuszreszeléket és a vaníliás cukrot. • 4. Néhány órára hűtőbe tesszük, majd golyó-

kat formálunk belőle. Közepébe egy szem mandulát nyomunk. • 5. A végén a golyókat kókuszreszelékbe forgatjuk.

Saját tapasztalat: elképzeltető, hogy több tejpört, illetve kókuszreszeléket is elbír, és jót tesz neki, ha hűtőben pihentetjük a masszát akár több órán keresztül is.

MOZART-GOLYÓK

Hozzávalók: 20 dkg reszelt étcsokoládé • 20 dkg darált dió • 15 dkg porcukor • 1-2 evőkanál rum • 1 evőkanál baracklekvár •

1 tojásfehérje • magozott meggy, amit rumba áztatunk (na nem a táborban!!!) • kókuszreszelék

Elkészítés: 1. A csokoládét, a diót, a porcukrot, a rumot, a lekvárt és a tojásfehérjét összedolgozzuk és hűtőbe tesszük, hogy kicsit megdermedjen. •

2. Ha a massa kelően összeállt, nedves kézzel kis golyókat formálunk belőle és mindegyiknek a közepébe egy szem meggyet teszünk. • 3. A golyókat kókuszreszelékbe forgatjuk.

Saját tapasztalat: meggy nélkül is nagyon finom. Kókusz helyett forgassuk inkább kakaóporba vagy csokireszelékbe vagy darált dióba!

ANYAKÖNYVI ADATOK

KERESZTELŐK

⇒ Kolarics Tímea

születési dátum: 2010. március 1.

keresztelés ideje: 2010. május 23.

⇒ Bodó Blanka Mária

születési dátum: 2009. november 13.

keresztelés ideje: 2010. május 30.

⇒ Halasi József Gergő

születési dátum: 2010. március 5.

keresztelés ideje: 2010. június 6.

⇒ Letenyi Kata

születési dátum: 2009. november 23.

keresztelés ideje: 2010. június 13.

⇒ Terjés Barnabás Imre

születési dátum: 2009. augusztus 8.

keresztelés ideje: 2010. július 11.

⇒ Mondik Róbert István

születési dátum: 2010. március 18.

keresztelés ideje: 2010. július 25.

⇒ Dakó Lilla

születési dátum: 2009. december 15.

keresztelés ideje: 2010. augusztus 7.

⇒ Fedeles Flórián Áron

születési dátum: 2010. március 1.

keresztelés ideje: 2010. augusztus 8.

HÁZASSÁGOT KÖTÖTTEK

☺ Orsolya Zsófia és Hományi András
Ferenc – 2010. május 22.

☺ Szabó Zsófia és Dr. Gyerkó Tamás –
2010. augusztus 7.

TEMETÉSEK

† Molnár Istvánné (Meikel Erzsébet)

születési év: 1928

temetés ideje: 2010. május 21.

† Gucsiné Paunoch Róza

születési év: 1922

temetés ideje: 2010. május 26.

† Vita Józsefné (Végi Irén)

születési év: 1947

temetés ideje: 2010. június 2.

† Palitsch Frigyesné (Háberle Erzsébet)

születési év: 1919

temetés ideje: 2010. június 15.

† Tóth Vilmosné (Lövei Mária)

születési év: 1932

temetés ideje: 2010. június 16.

† Bencsik József

születési év: 1940

temetés ideje: 2010. június 23.

† Özv. Szabó Jánosné (Turcsán Anna)

születési év: 1914

temetés ideje: 2010. június 25.

† Berecz Józsefné (Kiss Mária)

születési év: 1938

temetés ideje: 2010. június 25.

† Horváth Istvánné (Bánfalvi Erzsébet)

születési év: 1927

temetés ideje: 2010. június 25.

† Kemenes Antalné (Kálmán Ilona)

születési év: 1930

temetés ideje: 2010. július 7.

† Orodi Istvánné (Cságrán Mária)

születési év: 1918

temetés ideje: 2010. július 7.

† Boros Istvánné (Verovszky Ilona)

születési év: 1921

temetés ideje: 2010. július 23.

† Szabó Károly

születési év: 1918

temetés ideje: 2010. július 28.

† Mezei István

születési év: 1917

temetés ideje: 2010. augusztus 4.

† Hajdú Péter

születési év: 1944

temetés ideje: 2010. augusztus 6.

† Zimányi István

születési év: 1935

temetés ideje: 2010. augusztus 6.

† Kiss Sándorné (Jelinek Anna)

születési év: 1921

temetés ideje: 2010. augusztus 18.

† Csőke István

születési év: 1923

temetés ideje: 2010. augusztus 18.

REJTVÉNY

M	A	K	K	O	S	M	Á	R	I	A
Á	Á	Q	E	T	G	C	E	U	H	S
R	B	R	S	C	O	D	N	A	E	Ü
I	O	S	I	S	R	U	J	M	V	M
A	K	Ó	L	A	Z	S	R	E	G	E
G	V	J	T	T	B	V	G	I	V	G
Y	A	A	F	K	A	G	É	M	V	A
Ü	S	H	E	A	J	Á	S	D	B	E
D	V	Ő	V	E	S	E	G	N	I	D
M	Á	R	I	A	P	Ó	C	S	Y	Ü
C	R	E	B	O	D	A	J	K	R	Ő

A fenti rácsban a mai Magyarországon található ismert búcsújáráshelyek közül rejtettük el 12-nek a nevét. A településneveket oda-vissza, illetve fel- és lefelé vagy átlósan olvasva lehet megtalálni. Ugyanaz a betű több szóban is szerepelhet. (Természetesen a rácsban szép számmal akadnak felesleges betűk is!)

Beküldendő: a 12 település neve.

A megfejtéseket szeptember 15-ig kérjük a plébániára, illetve a Mustármag elektronikus postacímére: mustarmag18@yahoo.com

Hogy könnyebb legyen megtalálni az elbújtatott kegyhelyeket, néhány segítő információt megadunk róluk.

1. Egy a Budai-hegyekben megtett kirándulás célpontja lehet
2. A Pécsi Egyházmegye területén található, a Dráva menti népek közös zarándokhelye
3. A Kaposvári Egyházmegye területén található. Az első plébániai buszos kirándu-

lásunk úti célja volt (Mária, az Angyalok Királynéja búcsújáráshelye)

4. A Hajdúdorogi Bizánci Püspökség kegyhelye. Nemrégiben tatarozták. A Könnyező Szűz Mária kegyképe kb. egy éve gyalogos zarándoklat után került vissza a renovált templomba

5. A Bakony és a Vértes hegység találkozásánál található kis település. A balinkai bánya működése elapasztotta a Szentkút vizét.

6. A Szombathelyi Egyházmegyéhez tartozó kegyhely. A hagyomány szerint 1860 körül az itteni forrás vizében mosakodva nyerte vissza egy huszár a látását.

7. A Veszprémi Főegyházmegye területén található búcsújáráshely. Korábban magyarul és németül voltak itt szentmisék. Az utóbbi évtizedekben a hívő cigányság kedvelt zarándokhelyévé vált, így az ő nyelvükön is vannak itt szentmisék.

8. Fájdalmas anya, a Betegek Orvosának búcsújáráshelye. A tavaszi buszos zarándoklatunk úti célja volt.

9. A Bakony-vidék Boldogasszony búcsújáráshelye. Az idei bakonyi túránk elején mi is imádkoztunk itt.

10. A Kalocsai Főegyházmegye ismert zarándokhelye, a Duna menti népek közös zarándokhelyének is hívják. Főünnep Nepomuki Szent János napján van. A település ismert borvidék is, mi is kóstolgathattuk italait a nyári plébániai táborban.

11. A Grassalkovich család birtokán épült, ma Gödöllőhöz tartozó ismert kegyhely.

12. Az Egri Egyházmegye területén található zarándokhely, a Fájdalmas Anya párlócföldi zarándokhelye. A település ismert nyári katolikus ifjúsági találkozójáról, de fürdőjéről is.

FOTÓSAROK

HIRDETÉSEINK

LITURGIKUS ESEMÉNYEK

- **augusztus 29. vasárnap:** ½10 óraker szentmise a nemrégiben temetett halottainkért;
- **szeptember 5. vasárnap:** ½10 óraker Veni Sancte – tanévnyitó szentmise;
- **szeptember 6. hétfő:** 24 óras szentségimádás;
- **szeptember 13. hétfő:** Fatimai emléknep az Erzsébet-telepen. 5 óraker rózsafüzér, 6 óraker szentmise

KÖZÖSSÉGI ESEMÉNYEK

- **szeptember 5. vasárnap:** a Rózsafüzér Társulat találkozója a plébánián;
- **szeptember 11. szombat:** délután 3 óraker Kamillianus találkozó. Ezen az alkalmon levetítik a nyári fogadalomtételkor készült filmet. Minden érdeklődőt szeretettel várnak.
- **szeptember 18. szombat:** délután 3 óra, dokumentumfilm klub a plébánián. A bemutandó film: A Malom (a film mottója: „A világ helyzete sohasem reménytelen, mert sohasem azokon múlik, akik nem hisznek benne.” Hamvas Béla, producer: Csorvási László Ábel);
- **szeptember 22-től szerda esténként:** Szentlélek Szeminárium;
- **szeptember 27. hétfő:** este 8 óraker aszsonykör a plébánián.

MUSTÁRMAG

a Szent István Király Plébánia lapja,
alapítva 1992-ben, újrarendítva 2007 decemberében

Megjelenik évente kilencszer

Szerkesztőség: Czap Zsolt (C. Zs.), Füssi Zoltán (F. Z.), Kiss Erika (K. E.),
Knábné Lakatos Mariann (K. L. M.), Nemcsics Gyöngyi (N. Gy.),
Szmertana Mária (Sz. M.)

Jelen lapszámunknál munkatársunk volt még:

Knáb András Benedek, Szále Kata, Sárkány György, Kraus Hajnalka,
Hajdú Noémi, Németh Eszter

A plébánia, illetve a szerkesztőség elérhetőségei:

Cím: 1185 Budapest, Tátrafüred tér 15. • Telefon: 292-1407
e-mail: mustarmag18@yahoo.com

ELŐRE-LÁTÓ

(avagy jegyezd be a naptáródba!!!)

A következő hónapok várható eseményei:

- **szeptember 10–12.:** Vadvízi evezés az ausztriai Salza folyón;
- **augusztus 23-tól** kezdődnek a templomban a felújítási munkálatok. Köszönjük az eddigi adományokat, és hálásan fogadjuk a további támogatást.

HITTANÓRÁK A PLÉBÁNIÁN

Elsőáldozásra készülők	csütörtök 17 óra
Felső 1. (4. osztályos, és ha volt elsőáldozó)	csütörtök 18 óra
Felső 2.	szerda 17 óra
Ifjúság 1. csoport (középiskolások)	szerda 19 óra
Ifjúság 2. csoport (egyetemisták)	csütörtök 19 óra
Felnőtt katekézis és katekumenátus	hétfő 19 óra
Bibliaóra	péntek 18:45 óra

EGYÉB KÖZÖSSÉGI PROGRAMOK A PLÉBÁNIÁN

Felnőtt énekar	péntek vagy szombat 19 óra
Asszonykör	minden hónap utolsó hétfő 20 óra
Kamillianus család	minden hónap 2. szombat 15 óra

Az első hittanórák a szeptember 6-án kezdődő héten lesznek